

favorum fragor maximè impediunt; multi quid agant nesciant, seque id nescire non nesciant, neque dissimulent, cum nullis facile conveniant, ut qui secum dissident; nihil coeleste sapiant & divinum, parumque curent maximum illud salutis æternæ negotiū. Hinc Deo verè sacratæ animæ cum Basilio omnem licet insignem alias atque admirabilem Mundi sapientiam coram Deo abominabilem stultitiam (sacro I. Cor. III. v. 19. oraculo confirmatæ) esse reputarunt. Quodnam verò majus est stultitiæ malum, præsertim ea quæ Sapientiæ sese venditat nomine? Quid *infatuatâ à DEO Scientiâ* miserius? Nonne eius seductores graviter tandè & miserè succumbere necesse est, ne adversus DEI ipsius infinitè Sapientis aliquando insurgere conentur sapientiam? *Convertet retrorsum* (inquit Salomon Prov. III.) *Sapientes, & stultam eorum faciet scientiam.* Perdam (ait ipse Dominus I. Cor. I.) *Sapientiam sapientium, & prudentium reprobabo.* Huius extremæ infelicitatis periculo probè perspecto, infatuatæ sapientiæ thesauros sacro quodam supercilio tandem despexere, istumque im-

